

Ofici de lector

04/06/13

Escrit a les parets de l'aire

Títol: *Alba del vespre*

Autor: Carles Duarte

Edicions 314

València, 2013

45 pàgines

CARLES DUARTE I MONTSERRAT

Alba del vespre

Poesia 314

La lluna de gener -la *lluna vella*- és l'adequada per a podar certs arbres. La figuera que tenia la família al camí La Cossa, per exemple. Vaig gaudir molt amb aquella figuera. Era un arbre robust, gairebé centenari, i feia les millors figues del terme.

Ara que ja no hi és, forma part d'una memòria -la meua memòria. Al gener la tallàvem mon pare i jo. Amb la lluna vella, la saba està arrupida, i el xerrac podia escometre-la sense dany. Hi llevàvem rames i brancam. Ens asseguràvem que l'arbre estiguera en disposició de fer fruits sucosos i generosos, com aquell -segurament- amb què Eva va temptar Adam, en certa mitologia imprescindible (una poma? No m'ho crec).

He recordat la nostra vella figuera, i els matins hivernals amb la presència oculta de la lluna vella, en llegir el nou poemari de Carles Duarte. "Lluna de gener" és precisament el títol d'una de les seues composicions. La lluna es vessa en la mar "com un volcà emergint". I després, unes pàgines més enllà, el poeta sent "el corrent de saba dins dels troncs/ que el vent inclina" ("Els arbres"). Lluna, mar, arbre. Afegim-hi vent, fang, pedra. Duarte, sí, parla de vivències que són molt meues, que són de tots nosaltres.

Ha estat emocionant llegir aquest poemari (314 segueix encertant la línia lírica, com en la magistral *Vetlla*, de Jordi Llavina, llegit en un llarg viatge de tornada de Barcelona, l'Euromed convertit en un vehicle metafísic, els versos desgranant-se com un fabulós collar de perles). M'he trobat amb el llenguatge depurat d'un autor essencial, que ha llegit i s'ha sabut inundar del millor de la poesia catalana contemporània (Espriu, Vinyoli), que ha reduït el seu món a uns pocs vectors essencials a partir de l'ensenyament dels clàssics. Aristòtil: "El que la vellesa és en relació amb la vida, ho és també el vespre pel que fa al dia. Es pot dir, doncs, que el vespre és la vellesa del dia o, com Empèdocles, que la vellesa és "el vespre de la vida" o "el crepuscle de la vida" (*Poètica*).

Tota poètica és un *memento mori*, però també un *memento vivere*. A partir de certa edat, és normal que un poeta -un poeta imprescindible, com sense dubte és Carles Duarte- vulga despollar fins a l'essencial la seua escriptura, per a atendre-hi només els batecs del que hi ha d'autèntic dins qualsevol jo. El "jo menor" dins el "jo major" -o, dit d'una altra manera, l'individu enfront de l'absolut.

En la poesia de Duarte, l'absolut està materialitzat en la mar. *S'acosta el mar* era precisament el títol dels seus versos reunits, a què ja em vaig referir [ací](#). Pocs poetes actuals han dut a terme un esforç tan gran de depuració estilística, per a fer-hi confluïr només els símbols essencials.

El vent, la mar, l'argila, els astres, el silenci. Em recorde a mi mateix, a dalt de la nostra figuera, sentint la brisa suau del matí, contemplant el Mediterrani -aquest oceà domèstic, interior-, submergit dins un autèntic arbre genealògic.

I la lliçó final, impertèrrita:

"L'univers no és enllà de nosaltres;
ens construeix,
el construïm,
el nostre cos, com el foc, el transforma"

CERCAR EN AQUEST BLOC

Cerca

UN BLOC DE JOAN GARÍ

Fotografia: Ramon Usó

EXPLICATÒRIA.

Aquest és un blog on parlaré de llibres. Que ningú em confonga, però, amb un "crític literari". Jo només sóc un escriptor que escriu dels llibres que ha llegit. De fet, sóc un escriptor que, en línies generals, preferiria ser només un lector. Escriure, però, em suposa una extensió plausible de l'ofici de llegir. De fet, a ca meua són ja dues activitats inextricables (visc, en efecte, en un cau insuportablement literari). Alguna cosa d'aquesta doble passió m'agradaria ara, a través d'aquest blog, encomanar al lector. Esteu, doncs, convidats a la festa.

TAMBÉ EM TROBAREU EN:

[El meu blog en "El País"](#)

[La meua columna al diari "Ara"](#)

[La meua web a calcs Escriptors](#)

SOBRE MI

Senyals de fum

Fumador, d'acord, però només d'havans. Res a veure amb aquests cilindres mesocràtics amb sis-cents additius absolutament letals. Fumar un bon havà mentre s'escriu sobre un full de paper Galgo amb una ploma Parker és una experiència només comparable a fumar un bon havà mentre es llegeix un bon llibre. Fumar, escriure, llegir: ara ja em teniu! No em malbarateu.

[Visualitza el meu perfil complet](#)

TV3 I CANAL 9, D'ACORD EN ALGUNA COSA...

Paraula de poeta.

Joan Garí

Publicat per [Senyals de fum](#) a 20.19
Etiquetes de comentaris: [Carles Duarte](#)

Cap comentari:

Publica un comentari a l'entrada

Escriu el teu comentari...

Comenta com a: ▼

Publica

Previsualitza

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)

[VIATGE PEL MEU PAÍS SEGONS TV3](#)

[VIATGE PEL MEU PAÍS SEGONS CANAL 9](#)

SUBSCRIPCIÓ PER CORREU ELECTRÒNIC

Enter your email address:

Subscribe

Delivered by [FeedBurner](#)

TALKING WALLS

[My Book in English about Graffiti](#)

ARXIU DEL BLOC

▼ 2013 (16)

▼ juny (1)

[Escrit a les parets de l'aire](#)

▶ [maig](#) (3)

▶ [abril](#) (4)

▶ [març](#) (2)

▶ [febrer](#) (3)

▶ [gener](#) (3)

▶ 2012 (46)

▶ 2011 (53)

▶ 2010 (52)

▶ 2009 (41)

▶ 2008 (6)

▶ 2007 (11)

▶ 2006 (9)

▶ 2005 (1)

TRADUCTOR

Google Translate

Select Language

Gadgets powered by Google

DICCIONARIS I ENCICLOPÈDIES

[Traductor multilingüe](#)

[Enciclopèdia catalana](#)

[Diccionari Català-Valencià-Balear](#)

PUBLICITAT

M'HAN VISITAT

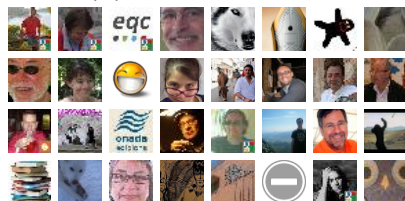
IBSN

SEGUIDORS

Inscriuiu-vos en aquest lloc amb Friend Connect de Google

Membres (87) [Més »](#)

Ja en sou membre? [Inicia la sessió](#)

Plantilla Picture Window. Tecnologia de Blogger.